A XIX-a OLIMPIADA MEXICO 68

FLASHURI

● John Robert Braithwaite are 43 de ani și este medic veterinar la Londra. Braithwaite a adus Angliei prima medalie de aur la talere. Fericit de succesul repurtat, el a declarat ziariștilor prezenți pe poligon: *„Consider că nu sînt chiar atît de vîrstnic pentru tir. De aceea, sper să fiu prezent și la viitoarea Olimpiadă, cea din 1972".*

● Campionul olimpic al probei celor 10 probe, americanul Bill Toomey, a fost supus, în urma tragerilor la sorți, la două controale anti-doping. Analizele au fost negative, astfel că nu există nici un fel de dubiu asupra valabilității performanțelor sale.

● Moktar Ismail, președintele federației africane de atletism, a propus organizarea periodică a unei întîlniri între reprezentativele continentale ale Europei și Africii.

● Daniel Morelon este considerat astăzi cel mai bun ciclist amator al lumii. Sportivul francez s-a născut la 24 iulie 1944. Este înalt de 182 cm și cîntărește 78 kg. A debutat în 1963 în marile competiții internaționale, la campionatele mondiale, cînd s-a clasat al patrulea. La J.O. de la Tokio

a obținut medalia de bronz în cursa de viteză. La Mexico, Morelon a înregistrat un frumos succes, care se adaugă titlului de campion mondial cîștigat în 1966 la San Sebastian.

● Comisia tehnică a Federației internaționale de gimnastică a hotărît să organizeze la Magglingen (Elveția), 19—23 martie 1969, primul simpozion internațional al antrenorilor, cu tema: *„Exercițiile liber alese și perspectiva lor".*

MAREA INCLEȘTARE A LUPTĂTORILOR

(Urmare din pag. I-a)

minant al disputei la categoria 57 kg.

In semifinale se mai aflau în concurs 7 sportivi. Cel mai slab clasat dintre ei: Baciu.

CONSTANTIN BUȘOI

Avea 5,5 puncte penalizare (!), în timp ce japonezul Koji Sakurama (medalie de argint la mondialele din 1966) avea doar 3 puncte. Tușul magistral asupra reputatului luptător turc Kaya Oskan l-a adus pe Baciu alături de sovieticul Cocerghin, maghiarul Varga și grecul Moschidis în lupta pentru medalii. A urmat meciul decisiv cu Ianoș Varga, multiplu medaliat la „mondiale" și „europene", pe care Baciu trebuia să-l învingă *neapărat* pentru a-și adjudeca medalia de aur. Dar, refugiat într-o apărare ermetică, sportivul maghiar a reușit să mențină egalitatea, care îi aducea prețiosul trofeu de campion olimpic. În desemnarea medaliei de aur a intervenit calculul: în timp ce Varga cîștigase la japonezul Sakurama, Baciu terminase la egalitate cu același sportiv. Ah, matematica!

Pentru desemnarea celorlalți doi laureați, situația era foarte complicată, trei concurenți (Baciu, Cocerghin și Moschidis) aflîndu-se într-o situație de perfectă egalitate. Urmează, deci, un turneu de baraj. Baciu l-a învins prin tuș pe Moschidis și a fost descalificat împreună cu Cocerghin, deoarece fiecare primise cîte trei avertismente de „non combat". După ce Cocerghin a terminat doar la egalitate meciul său cu Moschidis, Baciu s-a văzut în sfîrșit, în posesia medaliei de argint, cucerită cu atîta trudă. Dar, juriul s-a văzut iar în fața unei dileme în atribuirea medaliei de bronz. S-a apelat din nou la matematică: Cocerghin, cu mai multe victorii pe parcursul întregului turneu, a urcat pe podium.

DOUĂ OBSTACOLE N-AU PUTUT FI TRECUTE

NICOLAE MARTINESCU avea toate motivele să abordeze absolut deconectat ultimele asalturi la categoria semigreilor. După turul IV el se afla de acum în posesia medaliei olimpice de bronz, cel puțin. Dar, pe drumul spre aur sau argint îi stăteau două obstacole grele: bulgarul Boian Radev (campionul olimpic de la Tokio) și sovieticul Nicolai Iacovenko (campion mondial la București). Martinescu nu s-a simțit niciodată prea bine în compania acestor adversari: cu Radev terminase, după mari eforturi, la egalitate în finala de la București, în timp ce, tot în Capitala țării noastre, la „mondiale", el pierduse prin tuș cu Iacovenko.

Cum Radev terminase la egalitate cu campionul mondial, medalia de aur depindea acum de rezultatul celor doi în întîlnirea cu Martinescu. Lesne de explicat în acest condiții hotărîrea acerbă manifestată atît de Radev cît și de Iacovenko. Din păcate, Martinescu n-a putut rezista puternicilor săi adversari. Oricum, însă, locul III, pe care s-a clasat, îl onorează din plin.

ISTORIA SE REPETA

Mi-am amintit că SIMION POPESCU a cucerit medalia de argint la „mondialele" de anul trecut aflîndu-se în compania acelorași semifinaliști: *Roman Rurua (U.R.S.S.), Hideo Fujimoto (Japonia) și Dimiter Galincev (Bulgaria).* La București, însă, Popescu făcuse „remiză" cu campionul mondial Rurua, în timp ce Fujimoto a pierdut prin tuș partida cu sportivul sovietic. La pista „Hielo Insurgentes", lucrurile s-au petrecut altfel: Fujimoto l-a depășit pe Popescu la puncte, iar Rurua pe Galincev și reprezentantul nostru, cu mai puține puncte „rele" decît bulgarul Galincev, a urcat pe treapta a treia a podiumului. Medaliile de aur și argint și le-au disputat cei doi învingători. Dornic să schimbe cu aur argintul de la Tokio, sovieticul Rurua n-a riscat nimic în confruntarea cu japonezul Fujimoto, fiindu-i suficient un egal. Ceea ce, de altfel, a și reușit.

...ȘI CEILALȚI

Incheind capitolul medaliaților noștri de la „greco-romane", să ne întoarcem privirile și spre alți băieți care deși n-au depus metal de preț în seiful delegației olimpice, au, totuși, meritul de a fi rotunjit „pătrarul" punctelor. Fiindcă, adunîndu-le și pe acelea de la „libere", luptătorii totalizează 25 p, adică un sfert din totalul zestrei noastre olimpice.

Să poposim mai întîi la „87 kg" acolo unde un tînăr de pe malul Dîmboviței a încurcat multe socoteli, reușind să-l elimine pe dublul campion mondial, Tefik Kis (Turcia), să-l pună cu umerii pe saltea, în semifinale, pe bulgarul Peter Krumov (medalie de argint la Västeras), să-l întreacă în finală pe cehoslovacul Jiri Kormanic (medalie de argint la Tokio), maghiarul Laszlo Sillai (medalie de aur la „mondialele" găzduite de patinoarul „23 August" din Capitală), polonezul Czeslaw Kwiecinschi (medaliat la mari confruntări internaționale). Este vorba despre NICOLAE NEGUȚ. El a ocupat locul IV.

In întrecerile greilor, deși serios handicapat de cîntar (era cu 20—30 kg mai ușor decît principalii săi adversari). CONSTANTIN BUȘOI (105 kg) a făcut față onorabil competiției, clasîndu-se pe locul 5, în urma unor coloși de gabaritul lui *Istvan Kozma* (140 kg!), *Anatoli Roșcin* (138 kg), sau *Ragnar Svenson* (135 kg), dar înaintea lui *Ștefan Petrov* (Bulgaria), *Edward Wojda* (Polonia), *Roland Böck* (R.F.G.), *Raymond Uyterhaege* (Franța), *Bekir Acsu* (Turcia), maeștri reputați ai categoriei.

Specialiștii, văzîndu-l pe Bușoi cum luptă și remarcîndu-i curajul, spuneau: *„Ce grozav ar fi băiatul acesta dacă ar mai crește cu 10—15 kilograme!"*

In sfîrșit, ION ȚĂRANU, de asemenea pe locul 5 (la cat. 78 kg), adaugă două puncte totalului nostru. Față de palmaresul său (locul II la „europene", de trei ori campion balcanic, locul IV la „mondialele" de la Yokohama, medalia de bronz la J.O. de la Roma) Țăranu putea spera mai sus și ne făcuse să sperăm la mai mult. Oricum, însă, a fi „punctat" la o competiție de anvergura Olimpiadei mexicane nu este chiar atît de puțin.

ION ȚĂRANU

Tinerii ION ENACHE (cat. 70 kg) și GHEORGHE BERCEANU (cat. 52 kg) au plecat fără puncte de la Ciudad dar cu prețioase învățăminte. Așteptăm să vedem cît mai curînd roadele lor.

Antrenorul emerit ION CORNEANU conduce de aproape 12 ani pregătirea luptătorilor fruntași din România. Cu răbdare, migală și pricepere el a slefuit măiestria celor care au adus lauri și glorie sportului nostru.

A practicat luptele, evoluînd la categoria semigreilor, fiind selecționat de mai multe ori în echipa națională.

De tînăr l-a pasionat studiul. A urmat Institutul de Cultură Fizică, fiind mereu un student fruntaș. Mai mulți ani a fost apoi asistent la catedra de lupte.

Ion Corneanu este binecunoscut, nu numai în țară ci și peste hotare, pentru studiile și cercetările sale în teoria și metodica luptelor. S-a consacrat cu precădere cercetărilor în domeniul pregătirii fizice, punînd cu succes în practică rezultatele cercetărilor științifice efectuate în această privință.

Este membru prezidențial al Biroului Federației internaționale de lupte.

Succesele luptătorilor noștri, de la Melbourne încoace sînt strîns legate de munca sa.

Ion Corneanu are 41 de ani.

Italianul Klaus Dibiasi își primește răsplata pentru surprinzătoarea dar meritata victorie în proba de sărituri de la platformă.

Telefoto A.P.-AGERPRES

ALBUM OLIMPIC

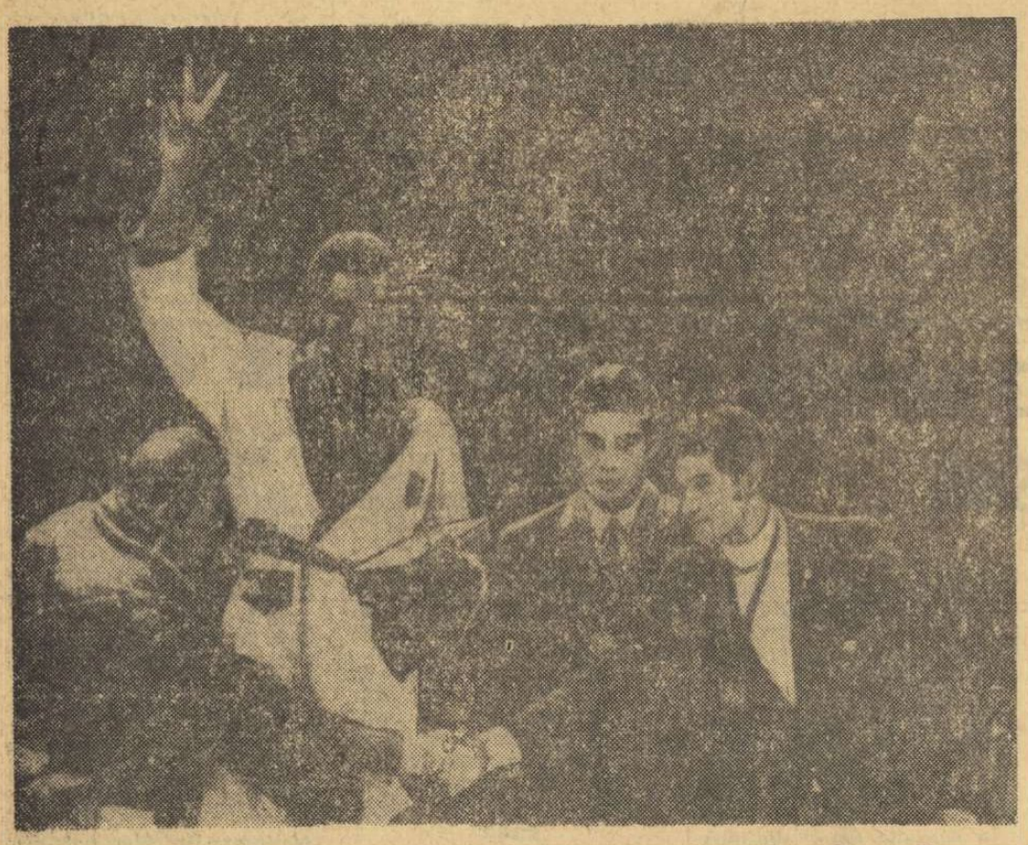

Festivitate de premiere a boxerilor de categoria grea. Pugilistul american George Foreman a obținut medalia de aur și acum salută publicul de la Arena Mexico.

Telefoto A.P.-AGERPRES

Peste ani și ani, privind această fotografie, fără îndoială că atletul norvegian Arne Kvalheim își va aduce cu drag aminte de Olimpiada din Mexic. Nu atît pentru evoluția sa pe pista de la Stadio Universitario, cît pentru faptul că în zilele Jocurilor el și-a sărbătorit căsătoria în satul olimpic.

Telefoto A.P.-AGERPRES

CLASAMENTE - NEOFICIALE - ALE OLIMPIADEI MEXICANE

Intrecerile din cadrul celei de-a XIX-a Olimpiade de vară au prilejuit o adevărată mană cerească pentru marele număr al statisticienilor diferitelor ramuri sportive. La Ciudad de Mexico au fost corectate zeci și zeci de recorduri mondiale, olimpice și continentale, ca să nu mai vorbim de cele naționale. Dar despre această, pe drept cuvînt numită, cavalcadă a recordurilor vom reveni.

Pentru astăzi ne-am propus să alcătuim o statistică-sinteză privind clasarea (neoficială, desigur) a diferitelor țări în ansamblul întrecerilor olimpice. De fapt, tabelul ce urmează cuprinde trei clasamente: COLOANA A indică clasarea țărilor în funcție de totalul medaliilor de aur cucerite de sportivii lor, COLOANA B înfățișează clasamentul alcătuit pe baza numărului total de medalii, iar COLOANA C, ordinea țărilor, după numărul punctelor acumulate (7 pentru locul I, 5 p — II, 4 p — III... 1 p — VI).

Potrivit acestor calcule, repetăm neoficiale, pentru că la J.O. nu se alcătuiesc asemenea clasamente, **delegația olimpică a ROMÂNIEI ocupă locul 12 în primul clasament, locul 10 în cel de-al doilea și 13 în al treilea, ceea ce este un succes în contextul desfășurării de forțe ale sportului mondial la ora „MEXICO '68".**

A		I	II	III	B	IV	V	VI	C
1.	S.U.A.	45	27	34	106— 1	26	15	17	708,5— 1
2.	U.R.S.S.	29	32	30	91— 2	22	14	18	592 — 2
3.	Japonia	11	7	7	25— 4	8	11	5,5	190 — 5
4.	Ungaria	10	10	12	32— 3	4	6	2	194 — 4
5.	R.D.G.	9	9	7	24— 4	15	20	17	237,5— 3
6.	Franța	7	3	5	15—10	6	7	6	122 — 9
7.	Cehoslovacia	7	2	4	13—12	5	4	6	102,5—12
8.	R.F.G.	5	10	10	25— 4	7	9	13,5	177 — 6
9.	Australia	5	7	5	17— 8	12	5	7	143 — 7
10.	M. Britanie	5	5	3	13—12	5	8	4	107 —10
11.	Polonia	5	2	11	18— 7	5	8	8	127 — 8
12.	ROMÂNIA	4	6	5	15—10	5	3	2	100,5—13
13.	Italia	3	4	9	16— 9	4	5	5	103,5—11
14.	Kenya	3	4	2	9—14	0	0	0	48,5—19
15.	Mexic	3	3	3	9—14	5	4	3	73 —14
16.	Iugoslavia	3	3	2	8—17	0	1	3	48,5—19
17.	Olanda	3	3	1	7—19	3	2	4	57 —16
18.	Bulgaria	2	4	3	9—14	4	2	5	66 —15
19.	Iran	2	1	2	5—20	1	0	2	32 —22
20	Suedia	2	1	1	4—23	4	6	5	52 —18
21.	Turcia	2	0	0	2—30	1	2	0	21 —26
22.	Danemarca	1	4	3	8—17	2	0	0	45 —21
23.	Canada	1	3	1	5—20	5	4	5	54 —17
24.	Finlanda	1	2	1	4—23	0	4	3	31,5—23
25.	Etiopia	1	1	0	2—30	0	0	2	15 —32
	Norvegia	1	1	0	2—30	0	3	0	18 —30
27.	N. Zeelandă	1	0	2	3—28	1	0	0	18 —30
28.	Tunisia	1	0	1	2—30	0	0	0	11 —35
29.	Pakistan	1	0	0	1—38	0	0	0	7 —41
	Venezuela	1	0	0	1—38	0	0	0	7 —41
31.	Cuba	0	4	0	4—23	1	1	0	25 —25
32.	Austria	0	2	2	4—23	0	1	0	20 —27
33.	Elveția	0	1	4	5—20	1	2	2	30 —24
34.	Mongolia	0	1	3	4—23	0	1	0	19 —28
35.	Brazilia	0	1	2	3—28	2	0	0	18,5—29
36.	Coreea de Sud	0	1	1	2—30	0	3	0	14,5—34
	Belgia	0	1	1	2—30	0	0	1	10 —36
	Uganda	0	1	1	2—30	0	0	0	8,5—37
39.	Jamaica	0	1	0	1—38	1	0	0	8 —38
	Camerun	0	1	0	1—38	0	0	0	5 —45
41.	Argentina	0	0	2	2—30	0	0	0	7,5—40
42.	Grecia	0	0	1	1—38	3	1	0	15 —32
	India	0	0	1	1—38	0	0	2	6 —43
	Taiwan	0	0	1	1—38	0	0	0	4 —46
	Peru	0	0	0	0	2	1	0	8 —38
	Trinidad-Tbg.	0	0	0	0	1	1	1	6 —43
	Senegal	0	0	0	0	1	0	0	3 —47
	Spania	0	0	0	0	0	1	1	3 —47
	Bahamas	0	0	0	0	0	1	0	2 —49
	Chile	0	0	0	0	0	0	2	2 —50
	R.A.U.	0	0	0	0	0	0	1	1 —51
	Porto Rico	0	0	0	0	0	0	1	1 —51

ADIOS, CIUDAD DE MEXICO!

(Urmare din pag. I-a)

care s-a prezentat cu întreg efectivul. Sportivii țării gazdă sînt îmbrăcați, toți, în alb, ca niște heralzi ai păcii.

Din nou luminile stadionului se sting pe jumătate și în clarobscurul care estompează contururile și creează o ambianță aparte, pe vastul stadion răsună, rînd pe rînd, Imnul național grec, „Imnul bucuriei" din simfonia a IX-a de Beethoven pentru R.F. a Germaniei și Imnul mexican. In acest timp, pe cele trei mari catarge situate în nordul stadionului se înalță drapelele celor trei țări.

Pe podiumul așezat în mijlocul terenului, în fața lojei oficiale, urcă președintele Comitetului Internațional Olimpic, Avery Brundage, însoțit de președintele comitetului de organizare, arh. Pedro Ramirez Vazquez. Avery Brundage rostește o scurtă alocuțiune în limba spaniolă: „In numele Comitetului Internațional Olimpic, prezint președintelui Gustavo Diaz Ordaz și poporului mexican, autorităților orașului Ciudad de Mexico și comitetului de organizare a Jocurilor, expresia gratitudinii noastre, cea mai profundă. Declar, acum, închisă cea de a XIX-a ediție a Jocurilor Olimpice și, potrivit tradiției, invit tineretul tuturor țărilor să se reunească peste patru ani la München, pentru a celebra cu noi cea de a XX-a Olimpiadă. Fie ca flacăra olimpică să străbată vremurile, spre binele omenirii, cu tot mai mult entuziasm, cu tot mai multă cinste și ardoare".

Luminile stadionului se sting complet. Un puternic fascicol de reflector se îndreaptă spre catargul pe care filfîie marele drapel olimpic. Un ofițer al marinei militare mexicane coboară încet drapelul olimpic într-o atmosferă de emoție care copleșește întregul stadion. Zece cadeți prind marginile drapelului pe care îl poartă orizontal spre ieșirea stadionului, în timp ce 15 salve de tun salută acest ritual olimpic.

O clipă liniștea pune iarăși stăpînire pe stadionul din ale cărui tribune vor începe să se reverse notele pline de nostalgie ale cîntecului popular mexican „Las Golondrinas" (Rîndunelele). Ciudată similitudine. Și la noi, în patrie, în cîntecele care poartă fiorul melancoliilor de toamnă, regăsim aceste mici călătoare înaripate. În timp ce nenumăratele tarafuri de „mariachi", răspîndite în tribune, execută acest turburător cîntec, mulțimea agită batiste și pălării în semn de rămas bun.

Și iarăși se face întuneric pe stadion. Un trompet sună „stingerea" iar flacăra olimpică, în imensa ei cupă de metal, începe să se micșoreze, încet, încet, pînă se stinge cu totul. Mai înainte ca întunericul deplin să învăluie stadionul, apare pe uriașul tablou luminos inscripția „MUNCHEN '72".

Pe cerul capitalei mexicane se aprind buchete de flori luminoase. Mereu mai multe, mereu mai variate. Fantasticele focuri de artificii luminează stadionul ca ziua... Iar „mariachi" cîntă, mai cu foc, „Las golondrinas" și alte melodii populare mexicane. Festivitatea de închidere a Jocurilor a trecut din etapa oficială, desfășurată după canoane precise, la etapa pe care își pune puternic amprenta „culoarea locală". Asistăm, parcă, la o uriașă „fiesta", plină de mișcare și colorit.

Luminile stadionului se aprind din nou. Cadeții purtători de pancarte încep să părăsească stadionul urmați de purtătorii drapelelor și de sportivi care răspund cu gesturi largi aplauzelor și aclamațiilor din tribune.

Este ora 19,35. Pe stadionul olimpic răsună Imnul mexican reluat de zeci de mii de glasuri din tribune. Publicul agită din nou batiste și pălării, aprinde torțe improvizate din hîrtie de ziar. De o parte și de alta, sportivi și spectatori, își strigă „Adios, adios"!

Adio, Olimpiadă mexicană!

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368